

det er i mine Tanker ikke forsvaret, at Statskassen unddrager en Jurisdiktion den fornødne Ordning af dens retslige Anliggender samtidig med, at den saa betydelig profiterer paa Sportelindtægterne fra den. Det kan ikke være, og det var heller ikke i 1860, da man omordnede disse Forhold, da Retsbetjentene gik over fra Sportelløn til fast Løn, Mening, at dette skulde være en Finantsoperation, hvorved Staten skulde tjene betydeligt, men man gik virkelig ud fra, at det vilde omtrent slaa til; der skulde ikke tilsigtes nogen Indtægt derved, men kun en hensigtsmæssig Indretning af Embederne, og det tror jeg at turde sige, at selv om dette Lovforslag maatte blive vedtaget, som det er, vil endda Udgiften ikke overstige de Indtægter, som høves ved Sportlerne i denne Jurisdiktion. Hvad særlig angaar Kontorholdet, maa jeg gjøre opmærksom paa, at det er jo ikke Noget, man kan sige særlig mod denne Ordning, at man ikke veed, hvad det kan blive. Dette er jo en ligefrem Følge af, at det er Noget, først Erfaring maa lære; det er jo dog vel den ærede Folke-thingmand enig i, at det er Noget, der ikke saaledes lader sig forudsige, men at det er Noget, hvor Erfaringen maa være Læremester. Dette, at man saaledes forsaavidt indlader sig paa noget Ubestemt, er jo imidlertid ikke Andet, end hvad der er sket flere Gange før, naar man har oprettet nye Jurisdiktioner. Det gjælder jo altid, naar der oprettes en ny Jurisdiktion, eller naar en ældre Jurisdiktion deles, fordi den er bleven for stor, eller af andre Grunde, at man maa prøve sig frem, at man ikke kan sige noget ganske Bestemt forud. Andet er det ikke Hensigten at gjøre med Kontorholdet for disse Jurisdiktions Vedkommende, prøve sig frem, fastsætte det paa Finantsloven nogle Aar, indtil man tror at have erhvervet tilfredsstillende Erfaring i saa Henseende, og saa tilsidst ligesom ved de andre Embeder fastslaa det ved de aarlige Kontorholdslove. At disse Udgifter skulde kunne blive saadanne forbausende store Beløb, at det skulde kunne vække nogen alvorlig finantsiel Betænkelighed ved at gaa ind paa Lovforslaget, kan der ikke være Tale om; det maa man dog være enig om, at det vil der i nærværende Tilfælde slet ikke kunne være Spørgsmaal om. Jeg maa derfor anbefale Lovforslaget til Thingets Opmærksomhed, og jeg kan kun slutte med at sige, at selvsølgelig alle de Oplysninger, som ønskes, og som ere i Ministeriets Besiddelse, saavel med Hensyn til Kommissionen i 1877 og de følgende Aar som med Hensyn til denne Sag specielt, skulde blive stillede til Raadighed, isald der fremkommer Begjæring derom.

Rosen: Jeg skal kun tillade mig at tilføje et Par Ord til, hvad der hidtil er sagt og navnlig med Hensyn til Forholdene i nordre Birk.

Det er ikke hidtil fremhævet stærkt, at ogsaa dette Birk absolut trænger til en Forandring, fordi Birkedommerens Forretninger ere for store. Det er sagt her flere Gange, at Embederne ere røgtede forsvaret, og at dette altsaa viser, at det kan gaa som hidtil. Men jeg paastaar alligevel, at, selv om Sagerne hidtil ere blevne besørge, kan det ikke blive ved at gaa saaledes som nu. Det er en Kjendsgjerning, at hverken Birkedommeren i nordre Birk eller Birkedommeren i søndre Birk nogenstunde er istand til at komme omkring i deres Jurisdiktion. De kunne ikke gjøre sig bekendte hverken med de lokale Forhold, ikke heller lære Personerne at kjende; de kunne ikke ved Politifager være tilstede, knap ved ganske store Forbrydelser, ialtsald ikke alle de Steder, hvor det i høi Grad er ønskeligt, at de vare tilstede. Jeg skal ikke videre komme ind paa det her, jeg vil kun fremhæve, at jeg tror, at man her bør sætte alle sine specielle Ønsker tilside, for dog at opnaa Noget saa snart som mulig. Jeg havde ogsaa for mit Vedkommende anset en anden Ordning for heldigere, men jeg tror, at Forholdene ere saaledes, at vi bør slutte os sammen om det, som Mertallet anser for det Bette. Jeg maa gjentage, at saaledes som Forholdene nu ere, bør de ikke blive ved at være, og jeg tror, at Folke-thinget kan ikke være bekendt at lade denne Sag ligge som saa mange andre, thi det er virkelig en paatrængende Nødvendighed her at gjøre en Forandring. Den høitærede Justitsminister har allerede fremhævet, at Omfostringene ikke burde komme i Betragtning, navnlig naar tillige henses til de overordentlig store Sportelindtægter, som komme fra disse Jurisdiktioner. Det er dog Indvaanerne, der betale dem, altsaa maa det ogsaa være Indvaanerne, som have en Ret til at kræve en saa hurtig og indgaaende Retssleie som mulig. Jeg skal derfor paa det Barmeste anbefale, at dette Lovforslag fremmes saa hurtig, det kan ske. — Der er en Ting i Lovforslaget, som jeg ikke har kunnet forstaa, og det er den, at den høitærede Justitsminister har foreslaaet Birkedommerembedet for søndre Birk sat i 2den Lønningsklasse, thi dette Embede faar jo dog et saadant Omfang, at det burde normeres som et Embede i 1ste Lønningsklasse. Men dette kan jo muligvis forandres, og jeg synes ikke, at den Forskjel er saa stor, at Statskassen kan lide væsentlig derunder. Dette Forhold bør tages i Betragtning i et eventuelt Udvalg. — Hermed vil jeg som Indvaaner i nordre Birk og som Medlem af Kjøbenhavns Amtsråd paa det Barmeste anbefale denne Sags hurtige Fremme.

Da Ingen yderligere begjærede at ytre sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.